

чкы-ты други таленти сѣ пусти за него. Кога-то Киней уприличи нашѣ сенатъ на едно събраніе отъ царіе, никакъ не ся смая, нито етъ пустотова великолѣпіе, нито отъ малоупознатъ-тъ тѣхъ пріятность; той не бы щялъ да чюе съвсѣмъ това суетно краснорѣчіе, ученіе и прельстеніе на ничтожны челоуѣцы. И тѣй какво величественно видѣ Киней о Граждане! той видѣ такова едно зрѣлище, кое-то нито ваши-ты богатства, нито ваши-ти художества никогда не ще направятъ, едно хубаво зрѣлище, кое-то никогда не ся е явило подъ небе-то, едно събраніе отъ двѣста души благодѣтели, достойны да господарствувать на Римъ и да владѣхтъ земѣхъ-тъ.

(Ж. Ж. Руссо)

2. Призваніе на миръ.

Великій Боже! на кого-то само-то присѣствіе подкрѣпява природъ-тъ и съхранява еднозвучіе-то на вселенскы-ты законы, ты кой-то отъ неподвижныя си прѣстолъ на най-высоко-то небе глѣдашь сичкы-ты небесны сферы да ся въртятъ подъ твои-ты позѣ безъ да ся ударять и безъ да си побъркать рѣда; ты кой-то съ едижъ голѣмъ кротость причинявашъ на всякъ минутъ тѣхно-то неизмѣрно движеніе, и съ едижъ дълбокъ тишинъ самъ управлявашъ бескрайно-то число на небесны-ты и свѣтовны твари, отдай, отдай най-сѣтиѣ, мира на колебаемъ-тъ земѣ; за да ся утай! за да престанхтъ като чюхтъ твоя гласъ, разногласіе-то и борбъ-